

ere det, fordi det er en ærlig Sag at lade sig oplyse i enhver Sag, og dobbelt er det her en ærlig Sag, naar der virkelig er anført saa gode Grunde, som her ere anførte. Det synes overhovedet, som om man undrer sig over, at Ministeriet skulde have afvejet sin oprindelige Anskuelse i denne Sag; selv om det imidlertid var Tilfældet, saa vil jeg dog tillade mig at vindiicere den Ret for ethvert Ministerium at kunne forandre sine Anskuelser, fordi Enhver kan lade sig betære, og jeg troer, at flere af de ærede Talere, som have bebrejdet os, at vi have udtalt en Anskuelse som den nærværende, have selv givet et meget stort Beviis paa, at de kunne forandre deres Overbeviisning paa Grund af Omstændighedernes Magt (Hør! Hør!). Men jeg vil tillade mig at erindre om, at vi ere ikke engang i dette Tilfælde, at have forandret Overbeviisning, thi det tilbydes ikke Ministeriet, at Udkastet, som det er foreslagt, skulde antages. Der er stillet adskillige Ændringsforslag, som alle indeholde Afvigelser fra Udkastet, men med Undtagelse af meget saa Stemmer, har ingen udtalt sig for det oprindelige Udkast. Nu vil man vel maaskee sige, at, naar Ministeriet skulde være consequent, saa skulde det stemme for det og det Ændringsforslag, thi det ligner Udkastet meest, da der er ikke stor Forskjel, om det er $3\frac{1}{2}$ eller 3 pCts Obligationer, om disse Obligationer senere skulle amortiseres eller ikke. Jeg skal nu paa ingen Maade modsige Berettigelsen for vedkommende ærede Medlemmer til at have denne Anskuelse, men jeg mener ogsaa, at Ministeriet maa være berettiget til at have den modsatte. Jeg tillader mig at gentage, hvad jeg flere Gange har udtalt, at der er stor Forskjel mellem det Ændringsfor-

slag, om hvilket der tales idag; og det, som blev sidst forkastet, og Udkastet. Vil man vende tilbage til Udkastet, saa staaer Sagen anderledes, saa maatte Ministeriet vistnok være berettiget til nøie at overveie, om det vilde foretrække Udvalgets Fleertals eller det oprindelige Udkast, nagtet Ministeriet ogsaa i dette Tilfælde var berettiget til at foretrække Udvalgets Fleertals. Saaledes foreligger imidlertid Sagen ikke, og man er ikke berettiget at sige til Ministeriet, at det Forslag, som gjøres, er saa lidet afvigende fra hvad Ministeriet oprindeligt foreslog, at Ministeriet ikke kan være andet bekiendt end at antage det. Iøvrigt kan jeg ikke nægte, at Ministeriets Stilling i denne Sag er noget afvigende fra hvad jeg oprindeligt antog at ville være bleven Tilfældet. Da Ministeriet bestemte sig for at stemme for Udvalgets Fleertals Forslag, saa smitgrede vi os med det Haab at kunne forholde os temmelig rolige, idet vi sluttede os til Majoriteten. Der maa imidlertid være Noget i denne Sag, som jeg ikke forstaaer (Ja! Ja!), men af de Grunde, som have været anførte her i denne Sag, have vi ikke kunnet lade os overbevise, hvori den dybe Tanke ligger; vi finde, at der er fremhævet væsentlige praktiske Grunde, og de ere udtalte her i Salen, for at der er en Forskjel mellem Besidderne af complet Bøndergods og dem, som ikke have complet. Vi finde fremdeles af de Grunde, som ere anførte mod, at denne Forskjel skulde gjøre sig gjældende, ere meget svage, og alligevel bebrejder man os, at vi have sluttet os til det, som vi finde vel motiveret, og som understøttes af Udvalgets Majoritet, fremfor at gaae ind paa Noget, som i vore Tanker ikke er tilstrækkeligt motiveret.